

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 10C/201/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915204524
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Pavková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7915204524.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Editou Pavkovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 35 855 673, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti odporcovi: Q. S., Y. Č. XXXXXX/XXX, O. U. XXXX/XX, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zast.: JUDr. O. X., advokát, P. XX, XXX XX O., o zaplatenie 203,03 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľa sa zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ svojim návrhom sa domáhal toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť pre neho 203,03 Eur, ako aj úroky z omeškania z tejto sumy a trovy konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporca riadne a včas nezaplatil pre navrhovateľa cenu poskytnutých a vyfakturovaných služieb, k čomu sa zaviazal v zmluve o pripojení, preto mu vznikla povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, pretransformovanú na náhradu škody tak, ako sa k tomu v zmluve o pripojení zaviazal.

Odporca sa vo veci nevyjadril a nedal súhlas vedľajšiemu účastníkovi na vstup do konania.

Vedľajší účastník nepredložil žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že mu bol udelený súhlas odporcom na vstup do konania na strane odporcu.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 5. 10. 2014 (čl. 42 spisu 10C/216/2014) žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že v predmetnom spore navrhovateľ nepreukázal vznik škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, teda neuniesol dôkazné bremeno.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie, listinnými dôkazmi: písomným návrhom navrhovateľa zo dňa 1. 4. 2014, zmluvou č. U., dodatkom k zmluve zo dňa 13. 1. 2010, faktúrami, pokusom o pokonávku zo dňa 11. 1. 2013, dokladom o predajnej cene MT, plnomocenstvom, všeobecnými podmienkami, osvedčením o registrácii pre DPH, a zistil skutkový stav veci:

Dňa 17. 4. 2014 podal navrhovateľ proti odporcovi návrh na začatie konania na zaplatenie sumy 254,32 Eur s príslušenstvom, ako aj na zaplatenie trov konania.

Navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu ako paušalizovanej náhrady škody odvodzuje od skutočnosti, že odporcovi odpredal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei B260 Flybox 3G Router. Suma 203,03 Eur predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Zo zmluvy o pripojení č. U.7 jednoznačne vyplýva, že zmluvná pokuta - paušalizovaná náhrada škody, má tvoriť refundáciu prípadnej straty na kúpnej cene telefónu ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu, ktorá bola odpredaná odporcovi a zľavnenou cenou, ktorú odporca za telefón zaplatil.

Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil zo zmluvy č. U. zo dňa 13. 1. 2010, z dodatku k Zmluve č. U. zo dňa 13. 1. 2010, z dokladu o predajnej cene MT/telekomunikačného zariadenia.

Z návrhu navrhovateľa vyplynulo, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 51,29 Eur vyfakturovaných v období 2012/09 - 2012/11.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11. 1. 2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote.

Odporca na pokus o pokonávku nereagoval.

V tomto konaní si navrhovateľ uplatňuje zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody vo výške 203,03 Eur.

Odporcu sa k návrhu nevyjadril.

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 5. 10. 2014 (čl. 42 spisu 10C/216/2014) vyplýva, že s návrhom nesúhlasí a má za to, že v predmetnom spore navrhovateľ nepreukázal vznik škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, teda neunesol dôkazné bremeno.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k tomuto právneho záveru:

Podľa ust. § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a/ cit. zákona, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify a účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify v zmysle ust. § 42 ods. 4 písm. b/ cit. zákona.

Podľa ust. § 52 ods. 1/ Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 53 ods. 1/ Obč. zák., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa/ ďalej len "neprijateľná podmienka" /. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 6 ods. 1 a 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie žiadnym spôsobom spotrebiteľa diskriminovať ani konať v rozpore s dobrými mravmi, najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach, nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a/ je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b/ môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leseň, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a/ neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. Podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. Podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu,

b/ podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa čl. 2 písm. b/ a c/ Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa čl. 3 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode

spotrebiteľa.

Podľa čl. 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS členské štáty zabezpečenia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzne pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Predmetným návrhom sa domáhal navrhovateľ voči odporcovi nie zaplataenia zmluvnej pokuty, ale náhrady škody vo výške 203,03 Eur spolu s príslušenstvom tvrdiac, že sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu. Porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu spočívalo v tom, že nedodrжал povinnosti uvedené v Dodatku k zmluve o pripojení v zmysle ktorých sa zaviazal, že po dobu viazanosti zotrva v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a že po túto dobu bude využívať objednané služby a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu platnosti zmluvy o pripojení alebo dodatku k zmluve, alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti. Súčasne v dodatku k obom zmluvám sa zaviazal, že sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, na základe ktorého by vzniklo navrhovateľovi právo odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodu nesplnenia alebo porušenia povinnosti zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v zmluve, alebo v dodatku k zmluve. Skutočnosť, že odporca porušil základné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení, a to platiť riadne a včas za poskytnuté služby, navrhovateľ preukázal, nakoľko odporca cenu poskytnutých služieb navrhovateľovi neuhradil ani v dodatočnej lehote uvedenej v pokuse o pokonávku. Škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi, podľa jeho tvrdenia, predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a cenou akciovou. Škoda predstavuje zmenšenie majetku navrhovateľa, pretože mobilný telefón sa stal v zmysle dodatku vlastníctvom odporcu.

Tak, ako vymedzil nárok navrhovateľ na náhradu škody, vyplýva, že tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

- 1./ protiprávny úkon,
- 2./ spôsobenie škody,
- 3./ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
- 4./ zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenia § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žalobného návrhu navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (doba platnosti a ukončenia zmluvy) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa článku 2 VP (zmluva o pripojení, aktivácie služieb) bodu 2.1 spoločnosť Orange Slovensko, a.s., poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa článku 2 bodu 2.6 VP zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení zo dňa 13. 1. 2010, č. A4846007, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky nepreukázal, a teda odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil. Vyplýva to aj z predloženého listinného dôkazu zo strany navrhovateľa, podľa ktorého viazanosť zmluvou existuje od 13. 1. 2010. Žalobný návrh bol podaný dňa 1. 4. 2014. Je potrebné uviesť, že zmluva nebola uzavretá na dobu určitú, teda iba na dobu viazaností, ale na dobu neurčitú s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov a navrhovateľ nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č. 2), k tomu súd uvádza:

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to, o poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou po zohľadnení využívania služieb odporcom podľa počtu mesiacov využívania v rámci zmluvnej viazanosti. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatku), by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilných telefónov tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Inú, ako dohodnutú cenu, teda predajnú cenu mobilných telefónov súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením

jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným účastníkom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu 29,- Eur.

S vyššie uvedeným záverom je spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinná súvislosť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zamietol návrh navrhovateľa na náhradu škody vo výške 203,03 Eur spolu s príslušenstvom, po tom, čo zistil, že navrhovateľ ničím nepreukázal odôvodnenosť stanovenia náhrady škody zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení.

Podľa ust. § 142 ods. 2/ O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Keďže navrhovateľ mal iba čiastočný úspech v súvislosti s uplatnením svojho nároku na zaplatenie sumy pôvodne uplatňovanej vo výške 254,32 Eur s príslušenstvom, súd rozhodol, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p., § 115a ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 OSP/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie,

alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

a/ v konaní došlo k vydám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené/ § 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnom konaní.